

Ændringsforslag Nr. 2 til § 22 af *N. Hansen, P. Jensen, Koch, Neergaard, I. C. Sørensen* (se Tillæg B.),

vedtoges med 27 Stemmer mod 17.

Lovforslagets § 22 (se Tillæg A., Sp. 3589), saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3 til § 23 af *N. Hansen, P. Jensen, Koch, Neergaard, I. C. Sørensen* (se Tillæg B.),

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets § 23 (se Tillæg A., Sp. 3589), saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges ligeledes uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Indlemmelse under Staden Kjøbenhavn af Sundby og Nathanaels Sogne paa Amager.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1173, Udvalgets Betænkning i Tillæg B.)

Uden for Betænkningen var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (*H. N. Hansen*): Da de her stillede Ændringsforslag ere ganske stemmende med dem, der vare stillede til det foregaaende Lovforslag, henholder jeg mig til den der førte Forhandling.

Koch: Det samme gør jeg med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 2, hvor der kun er den lille Forandring, at der i Lovforslaget staar, at Løven taber sin Gylighed, hvis Indlemmelsen ikke finder Sted inden 1ste Januar 1903 i Modsætning til 1902 i de andre Lovforslag. Derfor har Ændringsforslaget maattet affattes lidt anderledes end de dertil svarende, men i Realiteten er det ganske det samme.

Steffensen: Jeg ønsker gerne at hellede Udvalgets Opmærksomhed paa et Punkt i § 15 B., der næppe er ganske forstaaeligt. Det hedder der under 1): „De militære Befalingsmænd, som ved Bekendtgørelsen af den i § 1 ommeldte kgl. Resolution have Fribolig i de Militæretaten tilhørende Bygninger i Sognene, fritages for at svare den ved kgl. Resolution af 9de Januar 1819, jfr. Lov af 19de Februar 1861 § 3, paabudte Afgift til Fattigvæsenet, saa længe de beholde deres nuværende Boliger i de militære Bygninger i Sognene.“ Jeg har ikke noget at indvende mod Tanken i denne Bestemmelse, som jo er at fritage de paagældende for en ny Afgift, der indføres, men derimod er den Maade, hvorpaa Tanken er udtrykt her, vistnok for de allerfleste fuldstændig vildledende. Naar der nemlig staar: „De, der have Fribolig“, er dette saaledes at forstaa, at den Bolig, der her kaldes Fribolig, den have de ikke uden Husleje, de maa betale for den, de have den ikke heller paa den Maade, at de frit kunne bo i den eller lade være, om de ville, de kommanderes til at bo i den. Dette Begreb om Fribolig tror jeg ikke er almindeligt, og det vil let blive misforstaaet. Naar det staar her i Loven, saa vil man tænke sig, at det er en Bolig, de paagældende have gratis, men der er ingen derude, som har Boligen gratis. Sammenhængen med, at Boligen her kaldes Fribolig, er denne, at da den her nævnte Resolution af 1819 udkom, vare de militære her i Kjøbenhavn stillede saaledes, at deres Lønninger bestod i mange forskellige Poster. Deriblandt var en, der hed Kvarterpenge og var fastsat ved en Resolution af 13de December 1814. Naar nu en militær kommanderedes til at tage Tjenestebolig i en offentlig Bygning, beholdt han ikke Kvarterpengene, men han sagdes at faa Fribolig, det vil altsaa sige: Han fik en Bolig, mod at han mistede Kvarterpengene. Det var altsaa ikke nogen Fribolig i streng Forstand, men dette Udtryk kunde dog til Nød lade sig forstaa. Men efter at Lønningsloven af 25de Juli 1867 har samlet alle de tidligere Lønningsbestanddele under et og derunder ogsaa Kvarterpengene, er Forholdet et andet. Denne Lov har ved Siden af en Bestemmelse om, at for de militære, der kommanderes til at bo i offentlige Bygninger, skal deres Kvarterpenge afdrages, tillige en Bestemmelse om virkelige Friboliger, og naar man læser dette Lovforslag her, vil man let komme til at forstaa det saaledes, at det er kun om dem, der have Fribolig i